

A Kúria a Volsik és Juhász Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Juhász Balázs ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Németh József ügyvéd által képviselt alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 2.M.172/2008. szám alatt megindított és másodfokon a megismételt eljárást követően a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.20.510/2013/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - a 2014. szeptember 10-én megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.20.510/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint és 5400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a személyes gondoskodást nyújtó bennlakásos szociális intézmény alperesnél - amely jelenlegi szervezeti formájában 2007. július 1-je óta működik - a felperes a G.-B. intézmény igazgató-helyetteseként állt közalkalmazotti jogviszonyban. Az integrációt megelőzően a felperes az igazgatói feladatokat látta el. Az intézmény 2006. június 12-étől érvényes Szervezeti és Működési Szabályzattal rendelkezett, amely rögzítette az egyes hatásköröket. A Házirend 2006. szeptember 12-én kelt 2.számú melléklete szabályozta a gondozottak letétjének, költőpénzének nyilvántartásával és kezelésével kapcsolatos feladatokat. A ... Közgyűlés elnöke 2005. április 11-én ajánlásokat fogalmazott meg a ... Önkormányzat fenntartásában működő szociális szakellátó rendszer intézményeiben élők érték- és vagyontárgyainak kezeléséhez.

A felperes vezetése alatt a gondozottak pénzét K. J.-né kezelte, majd 2007. májusától ezt a feladatot Gy. F.-né, a mentálhigiénés csoport munkatársa vette át, aki az intézmény számlájára érkező gondozotti pénzeket a gondnokoltaktól származó meghatalmazás alapján felvette és költőpénzként a gondnokoltaknak havi négy részletben kifizette. A főnővérek írták össze a gondnokoltak szükségleteit, az élelmiszeripari árucikket a K. J.-né fia tulajdonában lévő B. Bt.-től szerezték be.

Az integrációt követően az új igazgatónő, Sz. K. 2007. július 1-jén személyes látogatást tett az intézményben, majd jelzése alapján az alperes fenntartója 2007. július 9-én felügyeleti jellegű célvizsgálatot rendelt el. A célvizsgálat eredményéről dr. V. M. ... főjegyző 2007. október 17-én kelt levelében tájékoztatta az alperes igazgatóját és felkérte a szükséges intézkedések megtételére.

Az intézményvezető 2007. november 14-én kelt határozatával fegyelmi eljárást indított a felperes ellen, egyidejűleg Sz. F. főtanácsos gazdasági vezetőt jelölte ki vizsgálóbiztosként. A vizsgálóbiztos 2007. november 28-án szakmai szakértőként T.-K.-né H. M.-t vonta be az eljárásba, illetőleg ezen a napon a felperest a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 48. § (1) bekezdés b) pontja alapján állásából felfüggesztette. A felperes részéről a vizsgálóbiztossal szemben bejelentett elfogultságot a munkáltató 2007. december 4-én kelt intézkedésével elutasította. A vizsgálóbiztos a tanúmeghallgatásokat követően a felperes meghallgatására december 7. napját tűzte ki, aki a kimentését követően a feltett kérdésekre december 19-én írásban válaszolt. A vizsgálóbiztos az összefoglaló véleményét 2008. január 22-én készítette el.

A felperessel szembeni fegyelmi tárgyalás lefolytatására 2008. február 7-én került sor. A fegyelmi tanács 2008. március 5-én kelt ... számú határozatával a felperest elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtotta. Az intézkedés indokolása a felperes terhére róta az intézményi szabályozás hiányosságait, továbbá a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény rendelkezéseinek megsértését. Rögzítette, hogy több esetben a cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság alá helyezett személy a gondnoka beleegyezése nélkül adott meghatalmazást. Az ellátottak részére 50.000 forintot meghaladó értékű vagyontárgy vásárlása gyámhatósági jóváhagyás nélkül történt meg. A felperes nem rendelkezett a gondozottak ingóságai, érték- és vagyontárgyai tekintetében a leltározási szabályzatban az idegen készletek leltározási kötelezettségéről, valamint arról sem, hogy a költőpénzeiket és egyéb pénzeszközöket évente legalább egy alkalommal leltározassa, és az intézmény mérlegében szerepeltesse. A 2006. évi beszámolóban az intézmény mérlegében „idegen pénzeszközként” csak az ellátottak letéti számlájának összesített

értékét, 92.000 forintot tüntetett fel, és nem szerepeltette az ellátotti költőpénz év végi állományának értékét, amelynek összege 6.068.242 forint volt. Az igazgató és a gazdasági vezető a beszámoló hitelesítő záradékát ezen hiányosságok tudatában írták alá, amellyel megszegte az államháztartásról szóló törvény és a számviteli törvény rendelkezéseit.

A fegyelmi határozat szerint a felperes rendelkezése alapján a gazdasági ágazat vezetőit gyakorlatilag kizárták az ellátottak pénzének kezeléséből és felhasználásának ellenőrzéséből, és azt az ápolást, gondozást végző közalkalmazottak irányították. Az elkülönítetten tárolt költőpénz napi állomány a célvizsgálat szerint 3,5 millió és 6 millió forint között mozoghatott, az intézmény Pénzkezelési Szabályzata a pénztárban tárolható készpénz nagyságát ugyanakkor 450.000 forintban maximálta.

A fenntartói iránymutatás és a saját szabályozás ellenére az igazgató a készpénzben tartható költőpénzek nagyságrendjére vonatkozó előírásokat nem tartotta és nem tartatta be. Több gondozott esetében negatív az egyenleg, azaz más gondozott pénzébe „beleköltöztek”. A határozat rögzítette azt is, hogy a ... Önkormányzat elnökének 2005. április 14-én kelt ... számú, a gondozottak érték- és vagyontárgyainak kezeléséhez kiadott útmutatójának rendelkezéseit nem tartották be, és konkrét eseteket jelölt meg ezzel kapcsolatban. Megállapításra került, hogy az ott írt tartós fogyasztási cikkeket az osztály használatába állították, és közösségi célokra használták. Nem volt nyoma annak, hogy a beszerzések a gondnokok, illetve gyámhivatal akár előzetes, akár utólagos jóváhagyásával történtek volna. Az intézményben általános gyakorlattá vált, hogy a műszaki cikkek és egyéb ingóságok vásárlása az ellátottak pénzén történt, ezek nagy része közösségi használatba került. Ezekben az esetekben elmulasztották a gondnokok, illetve a gyámhivatal értesítését, és előzetes vagy utólagos jóváhagyásukat sem kérték. A gondozottak részére vásárolt élelmiszercikkekkel kapcsolatban sem a raktári készletek, sem az egyes ellátottak részére kiadott árucikkek nem voltak beazonosíthatók, a kialakított gyakorlat és annak ellenőrizhetetlensége a visszaélések alapját képezhette.

A határozat indokolása rögzítette azt is, hogy a felperes, mint az intézmény egyszemélyi vezetőjének felelőssége abban az esetben is fennáll, ha a szabálytalanságot, mulasztást valamelyik beosztott közalkalmazott követte el. A felperes mindezek alapján munkaköri kötelességét vétkesen megszegte azzal, hogy nem biztosította az intézmény törvényes jog- és szakszerű működését. Ebből következően lehetőség nyílt arra, hogy a gondozottakat anyagi hátrány, károsodás érje. A fegyelmi tanács miután a felperes a felrótt cselekményt vagy vétkes mulasztást nem ismerte el, enyhítő körülményt nem tudott figyelembe venni.

A ... Városi Ügyészség a 2009. október 30-án kelt ... számú határozatával a számvitel rendje megsértésének büntette miatt indult eljárást megszüntette, megállapította, hogy a cselekmény nem bűncselekmény.

A felperes a keresetében a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését és jogviszonya helyreállításának mellőzésével az egyéb jogkövetkezmények alkalmazását kérte, a Kjt. 34. § (4) bekezdése alapján 24 havi átlagkeresetére tartott igényt. Keresete indokolásában eljárásjogi szabályszegésre hivatkozott, továbbá érdemben is vitatta a fegyelmi határozatban foglalt megállapításokat.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság a 2.M.172/2008/36. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának 2007. október 17-én történt tudomásszerzését követően 2007. november 14-én határidőben került sor a fegyelmi eljárás megindítására. Kifejtette, hogy a vizsgálóbiztos mulasztást követett el, amikor a Kjt. 47. § (3) bekezdése alapján nem rendelkezett a fegyelmi eljárás meghosszabbításáról, de figyelembe véve a tényállás bonyolultságát és a vizsgálóbiztos által áttanulmányozandó iratok mennyiségét, az eljárási szabályok ezen megsértése nem minősül olyan súlyos jogszabálysértésnek, amely a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését eredményezné.

A fegyelmi határozatban foglaltakat érdemben vizsgálva megállapította, hogy az alperes Szervezeti és Működési Szabályzata 2. számú mellékletét képező Házi rendben foglalt, a gondozottak költőpénzére vonatkozó szabályozás hiányos volt, és nem a fenntartó által megfogalmazott ajánlásoknak megfelelően került kialakításra és a felperes még az abban leírtakat sem tartotta, illetőleg tartatta be. A belső szabályzat rendelkezése szerint ugyanis az 50.000 forintot meghaladó pénzüsszeget kamatozó betétkönyvben kellett volna elhelyezni az érkezést követő 48 órán belül. Azt a tényt, hogy ez nem történt meg, önmagában bizonyítja, hogy az ellenőrzéskor a fiókban közel 6 millió forintos nagyságrendű költőpénz volt.

Megfelel a valóságnak a fegyelmi határozat azon megállapítása is, mely szerint a gondozottak vagyontárgyai tekintetében a belső szabályzatban nem történt rendelkezés az idegen készletek leltározási kötelezettségéről, valamint arról sem, hogy a gondozottak költőpénze leltározásra kerüljön. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes magatartásával megsértette a

Számviteli törvény végrehajtási rendeletének 49. §-át is, amely szerint az államháztartás szervezetének vezetője felelős a bizonylati rend kialakításáért, amelynek tartalmára vonatkozóan kifejezett fenntartói ajánlás is készült. Az intézmény alkalmazottja az átutalt költőpénzt az alperes nevében vette át, azt az idegen pénzeszközök körében kellett volna szerepeltetni a mérlegben, amely nem történt meg.

A büntetőeljárás során beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény megállapítása szerint a gazdasági műveletekről bizonylat nem került kiállításra, ezt a beosztottak által vezetett füzet nem pótolhatta.

Az elsőfokú bíróság érvelése szerint az 50.000 forintot meghaladó összegű készpénz kamatozó takarékbetétben történő elhelyezésére nem került sor, sőt, Sz. L.-né tanúvallomásából az is megállapítható volt, hogy ebben a körben a felperes rendelkezése szerint az érkező pénzt el kellett költeni. F.-né U. K. vezető főnővér tanúvallomása alátámasztotta, hogy abban az esetben, amikor a gondozottak részére már nem tudtak mit vásárolni, az osztályvezető főnővér döntött helyettük, és a döntését az osztály felszereltsége határozta meg. Ilyen esetekben a gondnokok hozzájárulását sem előzetesen, sem utólag nem kérték meg. N. L.-né, a B. Gyámhivatal vezetője a 2008. január 4-én kelt vizsgálóbiztoshoz írt levelében azt rögzítette, hogy a hivatásos gondnokok a gyámhivatalnak szinte minden esetben jelezték a költőpénz felhasználása ellenőrzésének hiányát, amely szintén alátámasztja, hogy az intézménynél utólag sem tájékoztatták őket a pénzek felhasználásáról.

Mindebből következően bizonyított, hogy a felperes a közalkalmazotti jogviszonyából eredő lényeges kötelezettségét súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte. A szabályozás hiánya és a költőpénz kezelésének az alperesi intézményben kialakított gyakorlata sértette az ellátottak jogait, és lehetőséget teremtett az esetleges visszaélésekre is. Az a tény, hogy a ... Ügyészség nyomozást megszüntető határozatot hozott, nem zárta ki a felperes munkajogi felelősségét.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Székesfehérvári Törvényszék megismételt eljárásban meghozott 3.Mf.20.510/2013/8. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A felperes fellebbezésére reagálva megállapította, hogy a fegyelmi eljárás megindításáról szóló 2007. november 17-ei értesítésben foglaltak alapján a vizsgálat kiterjedhetett minden olyan körülményre, ami a gondozottak személyi, vagyoni ügyeinek intézésére, és ezzel összefüggésben a számviteli, pénzkezelési szabályok betartására, illetőleg azok ellenőrzésére vonatkozott.

A törvényszék álláspontja szerint a vizsgálóbiztosi eljárás során

sem történt olyan lényeges, az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabályszegés, amelynek orvoslására a peres eljárásban nem nyílt volna lehetőség. Megállapította, hogy a perben a felek eltérően értelmezték a gondozottak letétjének fogalmát, és ezzel összefüggésben a felperest mint intézményvezetőt terhelő szabályozási és ellenőrzési kötelezettséget. Az 1/2000.(I.7.) SZCSM rendelet 60. és 61. §-aiban foglaltak alapján megállapította, hogy az alperes az ellátást igénybe vevőtől átvett pénzeszközökkel két formában rendelkezhetett, azt a pénztárazetben elhelyezhette vagy személyes nyilvántartású letétként kezelhette. A felperes gyakorlata szerint azonban a költőpénz nem tartozott a letét kategóriájába, nem tartotta be a költőpénz kezelésére vonatkozó szabályzat rendelkezéseit.

A költőpénz-kezeléssel kapcsolatos szabályzat a mentálhigiénés nővér feladatává tette a pénzkezelést, amely azonban a felperest nem mentesítette az ezzel kapcsolatos feladatok pontos meghatározása alól. A mentálhigiénés nővérnek munkaköri leírása nem volt, a vizsgálat megkezdéséig pedig pénzkezelésre vonatkozó szabályos felelősségvállaló nyilatkozatot sem tett. A pénzkezelési szabályzat biztonsági okokból a házipénztárban legfeljebb 450.000 forint készpénz tartását engedélyezte, ezzel szemben a gondozottak költőpénze időnként a 6 millió forintot is elérte, amely egy ideig a pénztárban a páncélszekrényben, majd később az élelmiszerraktárban egy íróasztal fiókjában került elhelyezésre. Rendezetlen volt a költőpénzből vásárolt árukészlet kezelése, nagy mértékű gazdátlan készlet halmozódott fel. A felperes évekig eltúrte, hogy a mentálhigiénés nővér gyermeke szállítsa be az áru döntő részét, és amikor ezen az új mentálhigiénés nővér változtatni akart, mert a megoldást drágának, a gondozottak érdekeivel ellentétesnek találta, a módosításhoz nem járult hozzá.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek, mint vezetőnek a költőpénz-kezelés rendszerének biztonságos kialakítására és ellenőrzésére kellett volna törekednie, ezt azonban elmulasztotta, sőt a gondozottak érdekeit sértő szabálytalan költőpénz-kezelést maga is ösztönözte, és a beosztottakat arra buzdította, hogy a gondozottak pénzét közösségi célokra költse. Ebből következően a törvényszék álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a közalkalmazotti jogviszonyából eredő kötelezettségeit súlyosan, jelentős mértékben megszegte, ezért a vele szemben alkalmazott legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabása indokolt volt.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú „felülvizsgálatát” és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalával az alperes kereset szerinti marasztalását, továbbá felülvizsgálati eljárási

költségének megtérítését kérte.

Az alapeljárásban és a fellebbezésében kifejtett álláspontjával egyezően hivatkozott arra, hogy ügyében olyan kötelezettségszegés miatt született elmarasztó határozat, amelyet sem a vizsgálóbiztos, sem a fegyelmi tanács érdemben nem vizsgált. A fegyelmi biztosi jelentés a fegyelmi határozatban írt megállapításokat nem tartalmazta, a fegyelmi tanács előtt ezek a kérdések fel sem merültek, erről nem tárgyaltak. Érvelése szerint a bíróságok az ellentmondások ellenére kizárólag a tárgyaláson tett, rá nézve kedvezőtlenebb megállapításokat vették figyelembe, amellyel megsértették a mérlegelés szabályait.

Álláspontja szerint iratellenes az a bírósági ítéleti megállapítás, hogy ő a beosztottakat a közösségi vásárlásra buzdította volna, mert ilyen tartalmú nyilatkozatot egyik tanú sem tett. A felperes azt is panaszolta, hogy a letétkezelés körében iratellenesen róttak terhére kötelezettségszegést. Nem felel meg a valóságnak, hogy a költőpénz-kezelési szabályzat nem tartalmazott rendelkezést a tárolásra, őrzésre és nyilvántartásra, ezt a Házirend 2. számú melléklete szabályozta. A Szabályzat 2006. szeptember 12-étől volt hatályban az intézményben, kifüggesztésre is került, és a pénzkezelő is úgy nyilatkozott, hogy a szabályzat rendelkezéseit ismerte. Ő maga soha nem adott engedélyt, hogy a pénzt ettől eltérően asztalfiókban tartsák, még akkor sem, ha utólag a költőpénz-kezelő megpróbált magyarázatot adni a szabálytalan eljárásra.

Az ítélet nem a jogsértés megvalósítását rótt a terhére, hanem a rendszer biztonságos kialakítása és az ellenőrzés elmaradását. Véleménye szerint a szabályozás megszervezett, az intézmény és a fenntartó által is elfogadott volt. A költőpénz-kezelési szabályok a költőpénz-kezelőre, a főnőverre és a gazdasági vezetőre vonatkozóan tartalmaztak szabályokat, az ellenőrzés pedig kifejezetten a gazdasági igazgatóhelyettes felelőssége és feladata volt. Ebből következően iratellenes az a megállapítás, hogy az intézménynél nem volt szabályozás, és nem folyt ellenőrzés, illetőleg, hogy ebben őt mulasztás terhelné. Szintén iratellenes az a megállapítás a bíróság részéről, hogy a belső ellenőrzés megteremtésének hiánya az ő terhére róható. 2006-tól kezdődően a belső ellenőrzést a fenntartó végezte és egyetlen lefolytatott vizsgálat sem állapított meg a terhére hiányosságot vagy kötelezettségszegést.

Álláspontja szerint minden ténybeli alapot nélkülöz a bíróság azon megállapítása, hogy rendezetlen volt az árukészlet, és nagymértékű gazdátlan készlet halmozódott fel. Gy.-né tanúvallomása alátámasztotta, hogy a felesleges árukészlet abból adódott, hogy a beszállító a megrendelt tíz üveg kólát 12-es bontatlan csomagban

hozta, a többletet azonban ingyenesen juttatta az intézmény részére, a készlet tehát nem volt gazdátlan, ahhoz az intézmény mintegy „adományként” jutott. Gy.-né csak egy csoki vonatkozásában mondta, hogy olcsóbb beszállítót is tudott volna, azonban F.-né álláspontja szerint más árucikkek olcsóbbak voltak. Nem volt tudomása arról sem, hogy halál esetén valamely gondozott hozzátartozói részére egy régebbi vagyontárgyat adtak ki, ha tudott volna erről, szigorúan fellépett volna ellene. A leltározásnál nyomdai előállítású és a fenntartó által előírt és elfogadott nyomtatványokat használtak, szigorú számadású bizonylatként.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet nem tartalmazott rendelkezést az eljárási szabályok megsértésére alapított érvelésére, amely nemcsak a fegyelmi eljárás megindítására vonatkozó szubjektív határidő túllépését, hanem minden egyéb határidő jelentős túllépését is tartalmazta. Nem adta indokát annak, hogy miért fogadta el a munkáltatói jogkör gyakorlójának október 17-ei tudomásszerzését követően, csak november 14-én megindított fegyelmi eljárás szabályosnak, miért tartott a vizsgálóbiztos eljárása 40 napig, és a tárgyalásig miért telt el újabb 10 nap.

Az intézményi vezetés felelősségi és elvárási szabályaihoz képest aránytalan, igazságtalan és jogellenes az, hogy minden hibát az ő mulasztásának róttak fel a bíróságok. Kifejezetten hátrányos rá nézve, hogy a költőpénz-kezelő ellen, aki a pénzkezelés szabályait megsértette, a nővérek és főnővérek ellen, akik a beszerzés során döntöttek a vásárlásról, még fegyelmi eljárás sem indult. A gazdasági igazgatóhelyettes ellen, aki pedig a szabályzatokban írt és a munkakörébe tartozó ellenőrzéseket nem megfelelően végezte, kisebb súlyú büntetést, az előmeneteli rendszerben való visszatartás fegyelmi büntetés szabtak ki. Álláspontja szerint ezért aránytalan, eltúlzott volt az elbocsátásról szóló fegyelmi büntetés. Megjegyezte továbbá, hogy évekkal a távozását követően is ugyanazon gyakorlat folyt a munkáltatónál a költőpénz kezelését illetően, sőt, egyes árucikkeket, amelyek a gondozottak tulajdonában álltak, már nem is közösségi, hanem kifejezetten intézményi célokra használták. Ebben a körben szakértő kirendelését is indítványozta, hivatkozva a rendőrségi vizsgálat megállapításaira, ezt azonban a bíróságok mellőzték. Érvelése szerint a bíróságok ezért megsértették a Pp. 206. §-át, a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat, a Kjt. 34. § (1) bekezdés c) pontját, 47. § (3)-(4) és (8) bekezdését, valamint az 50. § rendelkezéseit.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a „felülvizsgálati kérelem elutasítását” és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

A felperes alaptalanul sérelmezte, hogy a fegyelmi határozat olyan kötelezettségszegéseket állapított meg a terhére, amely körben fegyelmi eljárás elrendelésére nem került sor. A munkáltatói jogkör gyakorlója a 2007. november 17-én kelt, a fegyelmi eljárást elrendelő határozatában összefoglalóan rögzítette a felperes kötelezettségszegéseit, amelyek részben aktív, valamint passzív magatartását rótták a terhére, és az ezt követően lefolytatott vizsgálat, és a meghozott fegyelmi határozat is ennek keretein belül állapította meg a felperes fegyelmi felelősségét. Abból a körülményből, hogy a fegyelmi határozatban részletesen leírt egyes szabályszegések a fegyelmi eljárás megindításakor nem kerültek kifejtésre, csupán összefoglaló módon megjelölésre, nem lehet levonni olyan következtetést, hogy a felperessel nem közölt kötelezettségszegéseket róttak a fegyelmi határozatban a terhére.

A felperes azt is alaptalanul panaszolta, hogy az eljárási szabályok megsértése vonatkozásában tett észrevételeire a jogerős ítélet érdemben nem tartalmazott indokolást. A másodfokú ítélet 3. oldalán részletesen kifejtésre került, hogy a vizsgálóbiztos eljárásával kapcsolatos felperesi észrevételeket figyelembe vette, és azt értékelve megállapította, hogy nem történt olyan lényeges, az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabályszegés, amelynek orvoslására a peres eljárásban nem volt lehetőség. Mindezek alapján a felperes alaptalanul sérelmezte a Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését is.

Nem valósított meg szabályszegést, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló a vizsgálati jelentés október 17-ei elkészültét követően, november 14-én indította meg a fegyelmi eljárást, mivel erre a 30 napos szubjektív határidőn belül jogszerűen sor kerülhetett.

A felperes terhére rótt kötelezettségszegések megítélésénél elsődlegesen azt kellett értékelni, hogy a jogszabályokban és a belső szabályzatokban foglaltak betartásra kerültek-e. Az eljáró bíróságok a perbeli bizonyítékok alapján helytállóan következtettek sorozatos jogsértés megvalósulására, elsősorban az ellátottak pénzeszközeinek nyilvántartása és felhasználása körében, az erre vonatkozó intézményvezetői felelősség egyértelműen megállapítható volt. Az 1/2000.(I.20.) SZCSM rendelet 61. § (2) bekezdése szerint a gondozottak pénze csak személyes szükségletet kielégítő használati tárgy vagy szolgáltatás céljára volt használható, amely előírást a felperes és az irányítása alatt álló beosztottak rendszeresen megszegtek, mert a gondozotti csoport részére vásárolt, de az adott személy által kezelni nem tudott eszközök beszerzése a fenti rendelkezésbe ütközött.

A jogszabály rendelkezése alapján az intézmény a gondnokoltak pénzeszközeivel két formában rendelkezhetett, egyrészt személyes

nyilvántartású letétként kezelhette, vagy azt pénzügyintézetben helyezhette el. A letétként történő elhelyezés során azonban be kellett tartani a költőpénz-kezelésére vonatkozó szabályzat rendelkezéseit is, amelynek 4. pontja szerint a gondozott 50.000 forintot meghaladó költőpénzét 48 órán belül takarékbetétkönyvben kellett elhelyezni, amely több esetben a felperes által sem cáfolt vizsgálati megállapítások szerint nem valósult meg.

A meghallgatott tanúk - F.-né U. K., B. F.-né és Sz. L.-né - vallomásai alapján megállapítható volt, hogy a felperes ösztönözte a felhalmozott pénzeszközök elköltését, és még olyan esetekben is a vásárlást preferálta, amikor az adott gondozott vonatkozásában személyes szükségletét kielégítő árucikk beszerzésére nem volt szükség, vagy azt az állapotából adódóan nem tudta használni. A lefolytatott ellenőrzés alátámasztotta a fegyelmi eljárásban nevesített esetek megtörténtét és azt, hogy a gondnokok véleményének kikérésére sem előzetesen, sem utólagosan nem került sor. A felperesnek mint intézetvezetőnek a felelőssége elsődlegesen az ellenőrzési kötelezettségei elmulasztásában valósult meg. Az a körülmény, hogy a fenntartó 2006-tól kezdődően magához vonta a belső ellenőrzés jogát az intézet vezetőjének, vagyis a felperesnek a felelősségét nem zárja ki, és nem mentesíti őt a szabályos működés biztosítása alól.

A szakértői vélemények egyértelműen alátámasztották, hogy a beszerzett árucikkek nyilvántartása, illetőleg a bizonylati fegyelem sem került megtartásra, amely szintén a felperes munkaköri kötelezettségének vétkes megszegését jelentette. A fegyelmi eljárás során részletesen nem került vizsgálatra az élelmiszer árucikkek beszerzésével kapcsolatos gazdaságosság értékelése, vagyis, hogy a beszerzés az ellátottak érdekeit sértette-e a magasabb árak miatt. Ebben a körben a fegyelmi határozat nem a beszerzés helyét róta a felperes terhére, hanem azt, hogy a raktári készletek, illetőleg az egyes ellátottak részére kiadott árucikkek nem voltak a nyilvántartások alapján beazonosíthatók. E körben azonban a felperes a fegyelmi határozatban foglaltakat nem cáfolta.

A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a beosztott munkatársak vonatkozásában vagy nem került sor fegyelmi eljárás lefolytatására, vagy velük szemben enyhébb fegyelmi büntetést szabtak ki. A munkáltató a vizsgálat lefolytatását követően az eltérő munkakörben és eltérő felelősséggel munkát végzők esetében mérlegelhette a kötelezettségszegés súlyát és mértékét, és munkakörükből eredő felelősségük alapján jogszerűen dönthetett eltérően a fegyelmi eljárás elrendeléséről, illetőleg elrendelés esetén az ennek során kiszabott büntetés mértékéről is. E körben a jogerős ítélet nem sértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt jogszerű mérlegelés követelményét. Annak a perben nem volt jelentősége, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyának

megszüntetését követően az alperes milyen gyakorlatot folytatott a későbbiekben, a peres eljárás tárgyát kizárólag a vizsgálati idő alatt elkövetett szabályszegések képezhették.

A perbeli bizonyítékok alapján az eljáró bíróságok helyesen állapították meg a tényállást, helytálló és jogszerű az abból levont következtetésük és a mérlegelés körében sincs jogszabálysértés megállapítására alapot adó okszerűtlen következtetés, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét - a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságára tekintettel - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 10.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági tisztviselő